

Conclusies onderzoek 'Shared Responsibility'

2016-2-NL02-KA205-001416

Nederlandse versie, behorende bij het Engels talige 'Collaborative Report'

Doelgroep

Jonge mensen zijn een fundamenteel onderdeel van onze economie en samenleving. Voor de duurzaamheid van deze Europese samenleving en voor de sociale en economische ontwikkelingen hierin is het essentieel dat jonge mensen gestimuleerd worden in het ontwikkelen van hun talenten en dat er gunstige voorwaarden worden gecreëerd voor het actief participeren op de arbeidsmarkt. De integratie van jongeren op de arbeidsmarkt vormt momenteel een grote uitdaging voor de lidstaten, aangezien jongeren ernstig belemmerd worden door de economische crisis. Voor de meeste EU-lidstaten is de lage participatie van jongeren op de arbeidsmarkt geen nieuw probleem. Wel nieuw is de huidige omvang van dit probleem. Bovendien heeft de jeugdwerkloosheid in het kader van deze recessie alle jongeren, zelfs de goed opgeleiden, beïnvloed.

Voor jongeren die 'niet in opleiding, training zijn of werk hebben' (NEET; not in employment, education or training) zijn de traditionele indicatoren van participatie op de arbeidsmarkt niet van toepassing. Deze doelgroep is makkelijk vanuit cijfers te beschrijven, maar de doelgroep omvat een verscheidenheid aan kwetsbare en niet-kwetsbare subgroepen, met verschillende kenmerken en behoeften. Ondanks deze heterogeniteit delen 'NEET' een aantal gemeenschappelijke en fundamentele kenmerken. Zij verzamelen geen 'menselijk kapitaal' door middel van formele kanalen als onderwijs, opleiding of werkgelegenheid, wat een negatieve invloed kan hebben op een toekomstige baan en inkomsten. Aangezien de risicofactoren die de kans op NEET vergroten vaak een combinatie zijn van persoonlijke, economische en sociale factoren, kan NEET in veel gevallen worden omschreven als jongeren die een veel groter risico lopen op sociale uitsluiting.

Een korte tijd geen werk hebben kan een normale overgangperiode zijn tussen school en werk. Het is echter van essentieel belang om te begrijpen dat langdurige periodes van 'NEET' - een breed scala van ernstige negatieve korte- en lange termijn gevolgen voor het individu en de samenleving als geheel hebben. Geen dagbesteding hebben is niet alleen een probleem voor het individu; Het is ook een probleem voor de maatschappij en de economie.

Onderzoek

Het betrekken van NEET's (evenals migranten, vluchtelingen en vroegtijdige schoolverlaters) op de arbeidsmarkt is de focus geweest van de onderzoeken van de partners van Shared Responsibility tijdens de eerste fase van het project. Om het eerste resultaat van het project (Contextualisering) te realiseren, richtten de partners het onderzoek ook op het uitzoeken van goede voorbeelden voor het erkennen van competenties en manieren waarop NEET's, vluchtelingen, migranten en vroegtijdige schoolverlaters al op de arbeidsmarkt worden geïntegreerd. De partners werken vanuit de veronderstelling dat vaardigheden en competenties niet alleen door middel van formele opleidingen worden verworven, maar ook door leren dat buiten dit formele kader plaatsvindt. Dit houdt in dat er informele verwerving van een bepaalde competentie tijdens het leven van een individu is, die niet verbonden is aan enige formeel erkende en gevalideerde kwalificaties. Dergelijke vaardigheden en competenties kunnen bijvoorbeeld worden verworven tijdens leerwerktrajecten,

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

schoolvervangende dagbesteding, helpen op een boerderij, zorg voor ouderen, zieken, kinderen, enz.

Niet-formeel leren heeft daarentegen betrekking op situaties waarin een individu vaardigheden aanleert en verwerft door middel van verschillende soorten activiteiten waar leren plaatsvindt maar zonder certificering of accreditatie van dergelijke vaardigheden. Voorbeelden van dergelijke activiteiten zijn seminars, open opleidingen en stages, evenals amateur sport of vrijwilligerswerk voor lokale gemeenschappen. Niet-formeel en informeel verworven vaardigheden kunnen zowel technische aspecten (bijvoorbeeld praktijkervaring) als sociale aspecten (bijvoorbeeld taalvaardigheden) hebben..

Door het valideren van niet-formeel en informeel leren krijgen individuen niet alleen de certificering dat ze een bepaald niveau hebben bereikt in een competentie die buiten het formele onderwijssysteem is verworven, maar kan dit ook de opstap zijn naar een hogere level in het onderwijs.

De 'best practices' die in dit rapport door de projectpartners worden gepresenteerd, betrekken een breed scala van verschillende initiatieven hoe jongeren op weg te helpen naar integratie op de arbeidsmarkt en werkgelegenheid. Voor veel jongeren is deze weg van opleiding tot werkgelegenheid geen rechte lijn en degenen die NEET worden, zijn ergens op deze weg gestrand. Sommige van de 'best practices' vertegenwoordigen maatregelen om jongeren zonder dagbesteding te helpen om de arbeidsmarkt op te gaan en actief deel te nemen aan de samenleving. Het is belangrijk om in een vroeg stadium jongeren hun ambitie en motivatie te laten houden om actief te worden op de arbeidsmarkt.

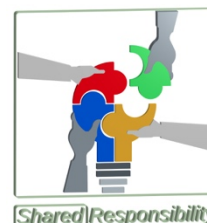
Het theoretisch onderzoek - voornamelijk gebaseerd op een desktop analyse van de regionale / nationale context van elke partner - is ondersteund door een praktisch onderzoek op basis van een onderzoek die bestaat uit 600 interviews en vragenlijsten die door de partners in hun regio's zijn uitgevoerd.

Resultaat

De door de analyse verkregen gegevens en de vergelijking van de interviews in het land van elke partner (besproken in hoofdstuk 7), samen met de gegevens verkregen door de analyse en vergelijking van de gestructureerde vragenlijsten (besproken in hoofdstuk 9), hebben een onverwacht resultaat; er is een gemeenschappelijke trend is voor alle partnerlanden. Ongeacht de regio, de economie en andere factoren die de sociale sector en de arbeidsmarkt beïnvloeden, wordt hetzelfde belang toegeschreven aan de kerncompetenties die nodig zijn om van NEET in EET (employed, educated of in training) te veranderen.

Door de gemeenschappelijke vragen over welke competenties jongeren nodig hebben om op de arbeidsmarkt te starten in de interviews met de stakeholders (werkgevers, educatie, hulpverleners) en de vragenlijsten van de jongeren te vergelijken, hebben de partners een gemeenschappelijke tendens vastgesteld: de antwoorden van beide groepen zijn in lijn met de verschillende sleutelcompetenties. Daarnaast is er een gemeenschappelijke tendens in alle partner landen: In feite zijn beide categorieën respondenten, jongeren en stakeholders, van mening dat de belangrijkste competentie die een jong persoon moet hebben om op de arbeidsmarkt te komen, de moedertaal is. De top vijf competenties zijn hetzelfde voor beide groepen respondenten, maar de rangschikking is iets anders voor Stakeholders (S) en jongeren (Y): Digitale competentie (S rang2 / Y rang5), Sociale en civiele competenties (S3 /

Y3) , Leren leren (S4, Y2) en initiatief nemen en ondernemerschap (S5 / Y4). Deze rangschikking van competenties zal ook een goed uitgangspunt zijn voor de ontwikkeling van de volgende projectactiviteiten. De rangschikking wordt aangehouden in het ontwikkelen van een methode en een systeem voor erkenning van competenties

Met betrekking tot de competenties verkregen door niet-formeel en informeel leren, (vraag nummer 3 van het interview 'Naar uw mening, in hoeverre kunnen jongeren de volgende competenties behalen buiten het formele leer op school?', en vraag nummer 7 van de vragenlijst "Welke van de volgende competenties leer je buiten een school?" zijn er verschillende uitkomsten. De stakeholders vinden dat de belangrijkste competentie die jongeren buiten de formele leerpaden verwerven, de digitale competentie is, terwijl jongeren geloven dat het de sociale en civiele competentie is die zij buiten de school verwerven. Volgens de gegevens zijn de stakeholders van mening dat jonge mensen in het bezit zijn van hoge digitale vaardigheden. In feite, bij vraag nummer 2 en nummer 3 van het interview: 'Naar uw mening, in hoeverre jongeren in onze doelgroep op de arbeidsmarkt streven, hebben de volgende competenties ?, en' Naar uw mening in hoeverre jongeren In onze doelgroep die de arbeidsmarkt wil betreden, de volgende competenties hebben, maar niet erkend worden door een diploma of certificaat? De meeste respondenten beschouwen de digitale competentie als het meest in het bezit van de jongeren, maar niet op een formele manier erkend. Jongeren zien digitale competenties niet zozeer niet als belangrijk, maar zien communicatie in het moedertaal als een vaardigheid die zij op school hebben behaald en sociale en civiele competentie als de vaardigheid die zij buiten de schoolomgeving hebben behaald. Zo lijken jongeren niet te geloven dat digitale vaardigheden belangrijk zijn. Het lijkt dus dat jongeren weinig weten over de behoeften van de arbeidsmarkt en ze weinig bewust zijn van het belang dat digitale competentie tegenwoordig speelt.

Met betrekking tot de open vragen van de interviews en de vragenlijsten, hebben de respondenten de meest uiteenlopende antwoorden gegeven waarvoor het niet mogelijk was om een gemeenschappelijke uitkomst te benoemen. De meeste ondervraagde jongeren verklaren dat ze gemotiveerd zijn om te werken. Uiteraard zijn er verschillende redenen die deze motivatie beïnvloeden: geld verdienen kan het meest dringende en belangrijke zijn, maar de jongeren zeggen ook dat ze mensen willen ontmoeten / sociale contacten willen hebben, een professionele diploma krijgen, zelfstandig willen zijn. Degenen die zeggen dat ze niet gemotiveerd zijn om te werken, geven redenen aan dat zij liever hun schoolexamens afronden, liever studeren, enz. Naar vraag n. 3 van de vragenlijst 'Waar heb je je competenties verworven?' Zijn de antwoorden 'schoolomgeving', 'werkomgeving', 'familie', 'recreatie- / vrijetijdsactiviteiten' voor alle landen, maar voor Nederland was de rangschikking anders dan in Spanje, Italië en Duitsland: 'werkomgeving' was het meest voorkomende antwoord, gevolgd door recreatie, familie en school. Dit resultaat kan ofwel beïnvloed worden door een speciale achtergrond van de Nederlandse respondenten (veel schooluitval) of laten zien dat in Nederland het concept van het verwerven van competenties buiten formele instellingen meer verspreid en bekend is. Ook op de open vraag n. 4 van de vragenlijst 'Hoe kan je je potentiële werkgever laten zien dat je bepaalde vaardigheden hebt, zonder dat je een diploma of certificaat hebt?' waren er veel verschillende antwoorden. In veel gevallen denken jongeren dat een stage of training een goede kans zou zijn om de competenties te tonen waarvoor ze geen officiële certificaten hebben. Het sollicitatiegesprek met de werkgevers zou ook een goede gelegenheid zijn om competenties uit te leggen en te praten over verworven competenties buiten school.

Met het oog op de verdere ontwikkelingen in het project is ook onderzocht hoe informeel opgedane competenties buiten kunnen worden gewaardeerd en om mogelijke instellingen te identificeren die officieel de competenties van NEET's, potentiële dropouts, jonge vluchtelingen en migranten kunnen certificeren. Er waren verschillende antwoorden op het beoordelen van de competenties, variërend van het geven van badges tot het uitvoeren van een praktische beoordeling die in het verloop van het project onder de loep worden genomen en verder worden onderzocht. Bovendien stelden de belanghebbenden verschillende instellingen in hun landen voor die de competenties zouden kunnen certificeren, onder meer MBO instellingen, lokale overheden, volwasseneneducatie aanbieders, NGO op jeugdgebied en werkgevers. De projectpartners zullen deze potentiële gebruikers van het SHARE-methodologie en het SHARE-systeem in een vroeg stadium van het project om hun feedback en behoeften vragen om de bruikbaarheid van de instrumenten te waarborgen.

Deze resultaten van de onderzoeksfase van het project worden meegenomen in de verdere ontwikkelingen om tot een op maat gemaakt product te komen voor de groep NEETs, werkgevers, opleidingsaanbieders en andere belanghebbenden in het overgangsproces tussen school en arbeidsmarkt. Deze instrumenten zullen bijdragen tot het verminderen van de kloof tussen de verwachtingen van de arbeidsmarkt en de competenties die jongeren kunnen erkennen - ongeacht waar de competenties zijn opgedaan (formele, non-formele of

